

Rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20.02.1980, sp. zn. 2 To 137/80, ECLI:CZ:KSCB:1980:2.TO.137.1980.1

Číslo: 63/1980

Právní věta: Skutečnost, že obviněný, který se nachází ve vazbě, zaslal svému obhájci v poslední den lhůty pokyn k podání odvolání takže pokyn nemohl být obhájci poštou včas doručen a obhájce nemohl včas podat odvolání, nemůže být důvodem k navrácení lhůty podle § 61 odst. 1 tr. ř., jestliže obviněný měl možnost sám podat odvolání včas, popř. včas zaslat svému obhájci pokyn, aby podal odvolání za něho.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 20.02.1980

Spisová značka: 2 To 137/80

Číslo rozhodnutí: 63

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Lhůty, Navrácení lhůty

Předpisy: 141/1961 Sb. § 61 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 63/1980 sb. rozh.

Skutečnost, že obviněný, který se nachází ve vazbě, zaslal svému obhájci v poslední den lhůty pokyn k podání odvolání takže pokyn nemohl být obhájci poštou včas doručen a obhájce nemohl včas podat odvolání, nemůže být důvodem k navrácení lhůty podle § 61 odst. 1 tr. ř., jestliže obviněný měl možnost sám podat odvolání včas, popř. včas zaslat svému obhájci pokyn, aby podal odvolání za něho.

(Rozhodnutí krajského soudu v Českých Budějovicích z 20. 2. 1980 sp. zn. [2 To 137/80.](#))

Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl žádost odsouzeného J. R. o navrácení lhůty k podání odvolání proti rozsudku okresního soudu v Táboře z 24. ledna 1980 sp. zn. 2 T 8/80 a současně podle § 235 odst. 1 tr. ř. zamítl odvolání obžalovaného proti uvedenému rozsudku jako opožděně podané.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný J. R. uznán vinným trestnými činy příživnictví podle § 203 tr. zák., krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. a přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7

písm. c) zák. č. 150/1969 Sb. Za tomu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody na dva a půl kroku v druhé nápravněvýchovné skupině a ochranný dohled na dva roky. Po vyhlášení rozsudku, za přítomnosti obhájce, se obžalovaný po poučení o opravných prostředcích nevyjádřil. Písemný rozsudek jemu i jeho obhájci byl doručen dne 30. 1.1980.

Dne 12. 2. 1980 podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce žádost o navrácení lhůty k odvolání a odvolání do rozsudku. Zmeškání lhůty zdůvodnil tím, že obhájci zaviněním pošty byl pozdě doručen pokyn k podání odvolání.

Odvolací soud řešil ve smyslu § 61 odst. 1 tr. ř. otázku navrácení lhůty. Ze spisu zjistil, že obžalovaný po vyhlášení rozsudku u soudu prvního stupně v přítomnosti svého obhájce nevyužil práva podat odvolání a k rozhodnutí se nevyjádřil. Písemný rozsudek s náležitým poučením mu byl doručen dne 30. 1. 1980. Ve věznici MS v Českých Budějovicích bylo zjištěno, že svému obhájci zaslal pokyn k podání odvolání dne 7. 2.1980. Obžalovaný měl možnost po poradě se svým obhájcem včas a řádně podat odvolání, nic mu nebránilo v tom, aby písemné odvolání zaslal soudu v osmidenní lhůtě po písemném doručení rozsudku, ale nic z toho neučinil. Nelze proto konstatovat, že by lhůtu k podání odvolání zmeškal z důležitých důvodů. Je zcela nerozhodné, že se písemnost zdržela na poště, když obžalovaný zaslal pokyn svému obhájci v poslední den lhůty. Musel tedy vědět, že odvolání nebude včas podáno. V takovém případě lhůtu navrátit nelze. Skutečnost, že obžalovaný zmeškal zákonnou lhůtu, si zavinil výlučně sám.

Jinak proti naznačenému rozsudku bylo odvolání zásadně přípustné, obžalovaný odvolání mohl podat. Avšak byl-li rozsudek doručen dne 30.1. 1980, lhůta k podání odvolání končila dne 7. 2.1980. K soudu však odvolání došlo až dne 12. 2. 1980, na poštu bylo podáno dne 11. 2. 1980. Takové odvolání je proto třeba považovat za opožděné a z toho důvodu bylo nutno je zamítnout (§ 253 odst. 1 tr. ř.).